Prosa octaua

Dicitur etiā de fabricio ꝙ cū quidā ad eum venisset ꝑmittens se Pyrrhū regem occisuꝝ si Fabricius sibi pecuniā aliquā dare vellet. ipse ꝓ fabrici⁹ hunc traditorē ligatū misit ad Pyrrhū ꝑ tali scelere puniendū. cui tūc Pyrrh⁹ dixit. Possibilius est solē a suo tramite deuiare ꝙ̄ Fabriciū a via recte rationis discedere. ¶ Nota ꝙ Brutus fuit ṗmus consul romanus qui amore libertatis ꝛ iusticie ꝓpt̄ stuprū Lucretie plurima egit ꝛ multa bella ꝑ romanis inijt. ꝓpter quod etiā famosus fuit. ¶ Nota ꝙ catho dictus ē rigidus ꝓpter rigorē animi qui ad nihil turpe flecti potuit. ꝛ tante⁹ iusticie fuit vt lucanus ipꝫ dijs cōpararet in iudicāda cā que fuit inť iuliū cesarē ꝛ pompeiū dicēs Victrix cā dijs placuit. sed victa cathoni. ꝛ de hoc magis patebit q̄rto hu⁹ ꝑsa sexta

Prosa octaua libri secundi

Sed ne me inexorabile contra fortunam gerere bellum putes. Est aliquando cum de hōibus illa fallax nō nihil bene mereať. tū scilꝫ cum se aperit. cū frontē detegit moresq̄ꝫ ꝓfiteť. Nondū forte quid loquar intelligis. Mirum est quod dicere gestio eoq̄ꝫ sententiam verbis explicare vix qūo. etenim plus hominibus reor aduersam ꝙ̄ prosperam prodesse fortunam.

Prosa. viij. li. ij. Sed ne me inexorabile. Ista ē octaua ꝛ vltima ꝑsa huius scdi. Et qꝛ phīa oñdit bona fortune nō multū esse appetenda. aliq̄s putaret ꝙ in fortuna nihil eēt boni. iō iam oñdit phīa cuiusmodi bonū sit in fortuna. ꝛ ꝓbat fortunā aduersam plus eē bonā ꝙ̄ ꝓsperā. ꝛ ṗmo p̄mittit suā intentionē. scdo ꝓbat intentū ibi Illa em̄. Primo dr. O boeti ex dictis patet ꝙ fortuna est ꝯtēnenda. sed ne putes me gerere. i. facere bellū inexorabile id ē implacabile ꝯ fortunā supͤ scias qꝺ aliq̄n ē. i. ꝯtingit ꝙ ipsa fortuna fallax. n̄ nihil. i. aliq̄d bn̄ mereať de hōibꝫ eo ꝙ aliqꝺ bonū euenit hōibꝫ ꝑ eā. tū. s. cum fortuna se aꝑit manifestādo suā falsitatē cū detegit frontē per sui aduersitatem cū ꝓfiteť mores suos ꝑ instabilitatē. ꝛ subdit phīa. Nondū forte intelligis q̄d loquar. qꝛ mirū est ꝙ ego gestio. i. cupio dicere. eoq̄ꝫ. i. ideo. vix qūo explicare sniam ꝟbis. Etem̄ ego reor. i. opinor. aduersam fortunā plus ꝓdesse hominibus ꝙ̄ ꝓsperā. ¶ Nota q̄ncunq̄ꝫ in aliquo dicto videť eē repugnātia illud videť mirabile dictū. sed dicere fortunā aduersam hominibꝫ ꝓdesse videtur esse quedā repugnantia in dicto. Nam esse aduersum alicui ꝛ sibi ꝓdesse adinuicē repugnant. ideo dr phīa Mirum est qꝺ gestio dicere. s. fortunam aduersam magis ꝓdesse ꝙ̄ ꝓsperam.

l

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0151
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG